Τιμαρίθμη Συνδρομή
Μηνιαία... Δρ. 10 | Τρίμηνος.. Δρ. 8
ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἀπὸ 1ου καὶ 16ου ἑκάστου μηνὸς εἰς 31
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Πᾶσαι αἱ ἀνώνυμοι ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Διευθυντήν
Τηλεγραφική Διεύθυνσις: "ΣΚΡΙΠ,, Ἀθῆναι
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 5.

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

Ἐπιτιθέμενη Συνδρομή
Μηνιαία.... Δρ. 20 | Τρίμηνος. Δρ. 10
ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Διαπραγματεύονται κατ' ἰδιαίτερας συμφωνίας καὶ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν
Ἀριθ. τοῦ τηλεφώνου τοῦ "ΣΚΡΙΠ,, 172
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 11 Νοεμβρίου 1901 | Γραφεῖα: Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. 120 | ΕΤΟΣ Ζ'. — Περίοδος Β'. — Ἀριθ. 2242

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς εἶχεν ἔξαρσιν καὶ ἦτο συγκινητική, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἀντίκρυζε τὴν ἀποδιδομένην εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατηγορίαν. Ἡ Ἀντικολίτευσις καὶ ὅλος ὁ κόσμος δὲν ἰσχυρίσθησαν ποτὲ ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης ἔδωκε διαταγὰς νὰ φονεύσωσι τοὺς πολίτας, ἰσχυρίσθηταν ὅμως ὅτι τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας καὶ οἱ μπράβοι τῶν ὑπουργείων ἐκμανέντες ἐκυροβόλησαν κατ' ἀθώων πολιτῶν, ὧν ἄλλους μὲν ἐξαπέστειλαν εἰς τὸν τάφον, ἄλλους δὲ εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεῖα πρὸς νοσηλείαν. Ἀλλὰ μία τοιαύτη Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἔχει τοιαῦτα αἱμοβόρα ὄργανα καὶ τοιούτους αἱμοχαρεῖς μπράβους, δύναται πλέον ν' ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ τόπου; Εἶνε Κυβέρνησις δυναμένη νὰ διοικῇ; Εἶνε Κυβέρνησις πατρικὴ καὶ ἀξία τοῦ σεβασμοῦ τῶν πολιτῶν;

Αὐτὰ εἶνε τὰ ζητήματα καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός, τοῦ ὁποίου τοὺς λυγμοὺς θεωροῦμεν εἰλικρινεῖς, ἀλλ' ὀλίγον παραχρίους, διότι ἔπρεπε νὰ ἀκούσωμεν τούτους ἐξερχομένους ἐκ τῶν στέρνων τοῦ κ. Θεοτόκη τὴν παραμονὴν τῆς αἱματηρᾶς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ φονευθῶσιν ἐκ τῶν φοιτητῶν ἢ ἐκ τοῦ λαοῦ ἄθῶοι καὶ εὐλαβεῖς τοῦ Εὐαγγελίου ὑπερασπισταί.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ

Καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις πολὺ δικαίως εὑρίσκεται ἤδη ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς κοινῆς γνώμης· ἀφοῦ ὑπὸ τῶν ὀργάνων της ἐδολοφονήθησαν ἐκτὸς Ἕλληνες κολῖται, ὁ λαὸς ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα νὰ ζητήσῃ εὐθύνας παρ' αὐτῆς. Ἀλλ' εἰς τὸ Δηλιγιαννικὸν κόμμα ποῖος ἐπέτρεψε νὰ υἱοθετήσῃ τόσον φιλοστόργως τὸ ζήτημα καὶ ἐν ὀνόματι τίνος ἔρχονται αὐστηρότατοι κατήγοροι οἱ χθὲς μόλις λιθοβοληθέντες ὑπὸ τῆς λαϊκῆς ἀγανακτήσεως; Βεβαίως ἡ Βουλὴ εἶνε ἡ μόνη ἁρμοδία νὰ δώσῃ τὸν πρέποντα τόνον εἰς τὴν λυπηρὰν ὑπόθεσιν καὶ αὐτὴ θὰ σταθμίσῃ τὴν ἀπολογίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ τὸ Δηλιγιαννικὸν κόμμα εἶνε προφανὲς ὅτι ἔρχεται νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ θέμα, ἐνῷ δὲ ἀκόμη εἶνε νωπὸν τὸ χῶμα τῶν ὀκτὼ θυμάτων, ὁ ὀργασμὸς τῆς πολιτικῆς ἤρχισεν ἀπροκάλυπτος. Λυπούμεθα διὰ τὸ ἐλεεινὸν τοῦ θεάματος, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει, ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν δὲν ἐννοοῦν οὔτε θέλουν νὰ ἐννοήσουν ποῖα ζητήματα δὲν δύναται νὰ θίξῃ ἡ ἐκμετάλλευσις. Τὸ ζήτημα τῆς μεταφράσεως μεθ' ὅλας τὰς περιπλοκάς, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἦτο καὶ εἶνε πάντοτε ὑπόθεσις καθαρῶς ἠθική, ὡς τοιοῦτον δὲ ὤφειλε νὰ τὸ διαχειρισθῇ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Βουλή.

Ἀλλὰ τὸ κόμμα ἐσκέφθη νὰ δώσῃ ἄλλον χαρακτῆρα εἰς αὐτό, ἐνῷ δὲ πάντες ἀνέμενον νὰ ἴδουν τὴν Ἀντιπολίτευσιν δρῶσαν ἀ-εξαρτή-ως κομματικῶν συμφερόντων, μετ' ἐκπλήξεως εἶδον, ὅτι ὁ ἀγὼν διεξήγετο πῶς νὰ παραιτηθῇ ἡ Κυβέρνησις. Οὐδεὶς ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ σημερινοὶ Ὑπουργοὶ εἶνε ἀμόλυντοι ἀπὸ τὸ ἀθῶον αἷμα, τὸ ὁποῖον ἐχύθη προχθές· ἡμεῖς μάλιστα πρῶτοι ἐτονίσαμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε ταχέως νὰ δώσῃ λόγον τῶν πραξέων της εἰς τὴν Βουλήν. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει καὶ ὅτι τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ ἐστράφη ὑπὲρ τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος, οὔτε ἔτι ἡ κατάστασις ἠμπορεῖ νὰ βελτιωθῇ διὰ μόνης τῆς ἀλλαγῆς τῶν προσώπων.

Ἔπειτα καὶ ἄν ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγξῃ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς ἀγρίας σκηνὰς τῆς Πέμπτης, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει ἄρά γε καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης; Αὐτός, ὅστις δεκάκις αἱματοκύλισε τὴν Ἑλλάδα, βεβαίως εἶνε ἀνάρμοδιος νὰ κατηγορήσῃ, καὶ εἶνε περισσότερον ἀνάρμοδιος νὰ ζητήσῃ εὐθύνας, μάλιστα ὅταν τὰς ζητῇ ὅπως ἐκμεταλλευθῇ τὴν λαϊκὴν ἐξαψιν πρὸς κατάληψιν τῆς ἀρχῆς.

Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΤΣΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΓΡΑΚΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΔΙΑ ΛΙΘΩΝ

Η "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ,,

Ἡ συνάδελφος «Ἀκρόπολις» χθὲς μᾶς ἠξίωσε πολὺ μεγάλης τιμῆς, ἀποδώσασα καὶ εἰς ἡμᾶς τὰς προχθεσινὰς ταραχάς. Ὁμολογοῦμεν ὅτι πράγματι ὑπεστηρίξαμεν τὴν μετάφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι ἐδημοσιεύσαμεν τὰ νεροκλύματα τοῦ κ. Πάλλη, ὅτι ἐδέχθημεν τὴν ἐπίθεσιν τῶν φοιτητῶν, ὅτι ἐχάσαμεν τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἐξωθύρας τῶν γραφείων μας καὶ ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης φρουρούμεθα καλῶς ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας διὰ τὸν φόβον μήπως μᾶς καταχρεουργήσῃ ἡ δικαία ὀργὴ τοῦ ἐξηρεθισμένου λαοῦ· ἀλλὰ ταῦτα πάντα δὲν εἶνε ἀφορμὴ νὰ μᾶς ἀποδοθῇ καὶ ὁ τίτλος τοῦ ὑποκινητοῦ ἐνόπλου στάσεως, διότι ὁ τίτλος αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἀκροπόλεως», ἡ ὁποία πολὺ ἐπιδεξίως εἰξεύρει νὰ αἱματοκυλίῃ τὸν τόπον τρεῖς τοὐλάχιστον φορὰς τὸ ἔτος. Ἐνθυμούμεθα τὰς ταραχὰς τῶν ἀξιωματικῶν, αἱ ὁποῖαι παρ' ὀλίγον νὰ προκαλέσουν μεγάλα γεγονότα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνθυμούμεθα δὲ καὶ χίλια ἄλλα παρόμοια ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἔφερεν εἰς τὸ μέσον ἡ τόσον φιλήσυχος καὶ φιλόνομος συνάδελφος.

Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον αὐτῆς καὶ τὸ μεγαλείτερον ἀνδραγάθημα εἶνε βεβαίως αἱ σκηναὶ τῆς Πέμπτης. Τῶν σκηνῶν τούτων οὐδεὶς ἄλλος εἶνε ὁ ὑποκινητής, ἐὰν δὲ ἐκ παρεξηγήσεως ἀνεμίχθη καὶ τὸ συντηρητικώτατον «Ἄστυ» εἰς τὴν λυπηρὰν ὑπόθεσιν εἶνε ὡμολογημένον ὅτι ἡ ἀνάμιξις αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀδικωτάτη ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Διότι μόνη ἡ «Ἀκρόπολις» ἔφερεν πρώτη τὸ ζήτημα τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου· διότι ἡ ἰδία τὸ ὑπεστήριξε μετὰ λύσσης ἐξυβρίσασα μάλιστα τοὺς ἀντιφρονοῦντας καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου· διότι τέλος αὐτὴ ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἐκμανέντας φοιτητὰς ὅτι πρέπει νὰ στραφοῦν πρῶτον κατὰ τῶν Ἀνακτόρων καὶ ὕστερον κατὰ τῶν γραφείων της. Οἱ φοιτηταὶ βεβαίως, πιστοὶ καὶ εἰλικρινεῖς ὑπήκοοι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, δὲν ἤκουσαν τὴν τελευταίαν συμβουλὴν τῆς «Ἀκροπόλεως», ἀντὶ δὲ νὰ διευθυνθοῦν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, διηυθύνθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Κοραῆ καὶ ἐδολοφονήθησαν. Ποῖοι τοὺς ἐδολοφόνησαν; Ἡμεῖς, οἵτινες ἤλθομεν τελευταῖοι εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, ἢ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ σώσουν τὴν ξυλίνην ἐπιγραφὴν τῆς ἐξωθύρας των ἔθεσαν προκύριον τὸν ὁλόχρυσον κῆπον τῆς Ἑλλάδος θρόνον; Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ συνάδελφος θὰ ἔχῃ συνέλθει σήμερον πλέον ἐκ τοῦ τρόμου καὶ δὲν θὰ ἐπαναλάβῃ τοῦ λοιποῦ παρόμοια παραληρήματα.

ΜΙΑ ΝΥΞ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

ΠΩΣ ΦΡΟΥΡΕΙΤΑΙ

— Φρούραρχος
— Ὑπασπισταὶ
— Διαγγελεῖς
— Ὑπαξιωματικοὶ
— Φρουροὶ
— Ὅπλα

(Περιγραφὴ αὐτόπτου)

Ὥρα 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Κατέχω τὸ σύνθημα τῆς φοιτητικῆς φρουρᾶς, τὴν κλεῖδα τῆς εἰσόδου εἰς τὸ φρούριον, καὶ προχωρῶ. Ἐρημία εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου. Τὰ σταλάγματα τῆς βροχῆς πίπτουν λεπτὰ ὡς βελόναι. Κροτοῦν τὰ βήματα δύο ὑταξιωματικῶν εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ κ. Θεοτόκη. Κανεὶς ἄλλος κρότος δὲν ἀκούεται εἰς τὴν μεγάλην λεωφόρον, τὴν πλατέως ἀνοίγουσαν τὰς ἀγκάλας της εἰς τὰς ταραχάς. Τὸ φῶς τῶν φανῶν, ὠχρόν, γλυστρᾷ ἐπάνω εἰς τὰ νερὰ τοῦ δρόμου. Φθάνω εἰς τὸ στόμιον τοῦ φοιτητικοῦ κήπου παρὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Γλάδστωνος.

Δύο σκιαὶ μοῦ φωνάζουν.

— Ἀλτ!

Σταματῶ.

— Τίς εἶ;

— Κατέχω τὸ σύνθημα.

— Εἰπέ το.

— Ἰων — Ἰάσων.

— Ἐμπρός.

Προχωρῶ παρὰ τὰ Προπύλαια.

Ἄλλαι δύο σκιαὶ μὲ σταματοῦν. Ἐπαναλαμβάνω τὸ σύνθημα καὶ μοῦ ἀνοίγεται ἡ δίοδος. Φθάνω εἰς τὰ προπύλαια. Βρεγμένη ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ λάμπουσα ἡ γυμνὴ σπάθη νεαροῦ φρουροῦ τῶν προπυλαίων, μία σκάθη πυροβολικοῦ μακρὰ μὲ σταματᾶ.

Εἰδοποιῶ ὅτι ζητῶ τὸν κ. Φρούραρχον.

ΤΟ ΦΥΛΑΚΕΙΟΝ

— Ἀρχιφύλαξ!

— Παρών!

Προσέρχεται εἷς φοιτητὴς μὲ τὴν ὀμβρέλλαν του. Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνακοινοῦ μυστικὰ τὴν ἀφιξίν μου. Σταματῶ ἐκεῖ καὶ ἀναμένω. Τὸ θέαμα τῶν προπυλαίων εἶνε τέλειον θέαμα φυλακείου. Διαταγαὶ διασκορπίζονται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ ἕνα μοναχὸν ἀδιάβροχον μανδύαν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξέρχεται τὸ ἥμισυ μιᾶς κεφαλῆς καὶ δύο πεταχτοὶ μύστακες. Εἶνε ὁ φρούραρχος. Στέκεται ἀκίνητος καὶ διατάσσει. Ἑκάστη του λέξις θέτει εἰς κίνησιν ὑπασπιστάς, ἀρχιφύλακας, διαγγελεῖς. Οἱ φοιτηταὶ στέκονται ἐμπρός του ἀκίνητοι μὲ τὴν χεῖρα στρατιωτικῶς ὑψωμένην εἰς τὸ καπέλλο.

— Διατάξατε κ. φρούραρχε

— Ἐκοινοποιήσατε τὴν διαταγήν μου εἰς τοὺς λόχους;

— Μάλιστα κ. φρούραρχε.

— Ἐξετελέσθη;

— Μάλιστα κ. φρούραρχε.

— Νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ λόχοι ὅτι μετὰ 10 λεπτὰ θὰ ἐνεργήσω ἐπιθεώρησιν.

— Μάλιστα κ. φρούραρχε.

Ὀπισθεν τοῦ φρουράρχου, ἀκίνητοι, ἀγάλματα, μὲ τὴν πλάτην κολλημένην εἰς τὸν τοῖχον στέκονται οἱ σαλπιγκτῆδες, οἱ τροφοδόται τῆς φρουρᾶς.

Θεωροῦνται ὡς προσκεκολλημένοι στρατιῶται. Δύο ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἕως θύρας καὶ δύο ἀπὸ τὸ ἀριστερόν. Τὰ μπρίκια των καὶ τὰ φαναράκιά των ἐν τάξει.

Ὁ φρούραρχος ἐξακολουθεῖ διατάσσων, κινῶν μὲ ἕν του νεῦμα τὸν πολύπλοκον μηχανισμὸν τῆς φρουρᾶς.

— Οἱ φρουροὶ τῶν Προπυλαίων διατί εἶνε εἰς τόσον μικρὰν ἀπόστασιν; Νὰ ἀραιωθοῦν, ἀρχιφύλαξ!

— Ἄμεσως.

— Δὲν εἶνε στάσις φρουροῦ αὐτὴ ἐκεῖ Νὰ τοῦ ἐπιστήσετε τὴν προσοχήν, ἀρχιφύλαξ.

— Μάλιστα κ. φρούραρχε.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΥ

Ὁ ἀρχιφύλαξ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἀνακοινοῦ μυστικὰ εἰς τὸν φρούραρχον τὴν ἄφιξίν μου. Ὁ φρούραρχος μὲ πλησιάζει μὲ τὸν μεγάλον του ἀδιάβροχον μανδύαν τριζοντα καὶ θροοῦντα. Εἶνε ὁ κ. Ἀντώνιος Λουκιανὸς, τελειόφοιτος τῆς φιλολογίας, ἔφεδρος ὑπαξιωματικὸς κατὰ τὸν πόλεμον, γνωστὴ φοιτητικὴ φυσιογνωμία, μορφὴ ἀρκετὰ στρατοκρατική.

— Εἶσθε δημοσιογράφος;

— Μάλιστα κ. φρούραρχε.

— Ζητεῖτε πληροφορίας ἢ ἔρχεσθε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰς φρουράς;

— Τὸ δεύτερον.

— Εἶνε ἡ ὥρα τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν φρουρῶν, ὥστε δύνασθε νὰ μᾶς ἀκολουθήσετε.

Καὶ ἀνοίγεται ἡ μεγάλη σιδηρᾶ θύρα ἡ ἄγουσα πρὸς τὰς σχολὰς τῆς Φιλολογίας. Οἱ φρουροὶ χαιρετοῦν στρατιωτικῶς.

Ὁ φρούραρχος περνᾷ μὲ τὸν ὑπασπιστήν του καὶ μὲ τὸν διαγγελέα, ὠκλισμένον μὲ βραχύκαννον γρᾶ. Ρίπτει ἐν βλέμμα εἰς τοὺς φρουροὺς, τοὺς κάμνει μίαν ἐρώτησιν καὶ προχωρεῖ. Εἰς τὴν δευτέραν αἴθουσαν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς εἶνε ὁ θάλαμος τοῦ ἑνὸς λόχου.

— Προσοχή!

ΕΙΣ ΤΟΝ 1ον ΛΟΧΟΝ

Ῥήγνυται μία κραυγὴ καὶ ἀκούεται ποδοβολητὸν ἀνθρώπων ἐπὶ τῶν θρανίων. Εἰσερχόμεθα. Ἐξῆντα φοιτηταὶ, συντα χθέντες αὐθωρεὶ ἐπὶ τῶν θρανίων στέκονται ἀκίνητοι καὶ χαιρετῶντες.

Ὁ ἐπιλοχίας ἔρχεται πρὸ τοῦ φρουράρχου.

— Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναφέρω κ. Φρούραρχε ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ λόχου μου εἶνε παρόντες.

— Προσκλητήριον κατὰ διμοιρίας! Νὰ ἔλθουν οἱ διμοιρῖται.

Προσέρχονται οἱ διμοιρῖται καὶ ἀναφέρουν ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς διμοιρίας των εἶνε παρόντες.

— Ἀσθενεῖς ἔχετε; ἐρωτᾷ ὁ φρούραρχος τὸν ἰατρὸν τοῦ λόχου.

— Μάλιστα, δύο.

— Καὶ ἀπὸ τί πάσχουν;

— Ἀπὸ πυρεττόν.

— Νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς φρουρᾶς ἐπιλοχία.

— Δὲν θέλουν, κύριε φρούραρχε!

— Πῶς δὲν θέλουν; Τὸ διατάσσω.

— Μάλιστα.

— Μήπως εἶνε κανεὶς ἀσθενὴς ἐκ τῆς κοπώσεως καὶ τὸ κρύπτει; Νὰ μοῦ τὸ εἰπῇ ἀμέσως.

— Οὐδείς!

Ἀκούεται μία ὁμοβροντία φωνῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ 2ον ΛΟΧΟΝ

Μεταβαίνομεν εἰς τὸν 2ον λόχον, στρατωνιζόμενον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἰατρικῆς, ἐξωθεν τῆς ὁποίας εἶνε ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ῥήγα. Ἀνηγγέλθη ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ διαγγελέως ὅτι ὁ φρούραρχος ἔρχεται νὰ κάμῃ ἐπιθεώρησιν. Ἡ θύρα ἀνοίξασα μᾶς ἀπεκάλυψεν ὁλόκληρον λόχον συνταταγμένον κατὰ τετράδας καὶ ἐν στάσει προσοχῆς. Εἰς τὴν πρώτην τετράδα διακρίνεται εἷς ρασοφόρος· Εἰς τὴν τρίτην ἐπίσης. Ἀντὶ τῶν ὅπλων τὰ ὁποῖα ἀναπαύονται εἰς τὴν ζώνην ἀφανῆ ἀκουμβοῦν κατὰ γῆς αἱ ὀμβρέλλαι καὶ τὰ μπαστούνια μὲ τοὺς λεπτοὺς των ὑποκοπάνους. Ὁ φρούραρχος προχωρεῖ εἰς τὸ κενὸν μέρος τῆς αἰθούσης. Ἐρωτᾷ ἕνα νεαρὸν φοιτητὴν πρωτοετῆ, ἱστάμενον εἰς τὸ βάθος:

— Τί εἶσαι σύ;

— Θαλαμοφύλαξ.

— Τὰ καθήκοντά σου τὰ γνωρίζεις;

— Μάλιστα.

— Καλὰ θὰ σὲ ἐρωτήσω. Ὁ συσσιτιάρχης ποῦ εἶνε;

— Παρών!

— Εἶνε τακτικὴ ἡ τροφὴ τῶν ἀνδρῶν, συσσιτιάρχα;

— Μάλιστα κ. φρούραρχε.

— Καὶ ἀπὸ τί συνίσταται;

— Ἀπό... ἀπὸ σαλέπι καὶ κουλούρια.

Ὁ φρούραρχος μειδιᾷ. Ἀκούει ὅμως γελῶντα ὑποκώφως καὶ κάποιον ἐκ τῶν φοιτητῶν καὶ στρέφεται ὀπίσω.

— Ὁ τρίτος τῆς δευτέρας τετράδος ὁ ὁποῖος ἐγέλασε νὰ διορισθῇ φρουρὸς ἀπὸ τὰς 2 ἕως τὰς 8 τὸ πρωί! Ἤκουσες δεκανέα;...

— Μάλιστα.

Ὁ φοιτητὴς ἀνασκιρτᾷ, κατενθουσιασμένος διὰ τὴν τιμωρίαν.

— Μήπως κανεὶς ἐκ βτῶν ἀνδρῶν ἐκουράσθη καὶ δὲν δύναται νὰ φρουρήσῃ;

— Οὐδεὶς ἀπαντᾷ ὁ ρασοφόρος τῆς πρώτης τετράδος.

— Οὐδείς! Προσθέτουν καὶ οἱ ἄλλοι ἐντόνως.

ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΟΝ

Ὀδηγοῦμαι εἰς τὸ διοικητήριον. Ὡς τοιοῦτον χρησιμεύει ἡ αἴθουσα τῆς Θεολογίας. Εἶνε κενὴ καὶ κατάφωτος. Ἕνας ἄνθρωπος παχὺς, μὲ τὸ παλτό του καὶ μὲ τὴν ὀμβρέλλαν του κάθηται μόνος μέσα. Εἶνε ὁ θαλαμοφύλαξ, τριακοντοπεντούτης περίπου, φοιτητὴς τῆς θεολογίας. Τὰ θρανία τῆς αἰθούσης εἶνε καταλασπωμένα ὑπὸ τῶν παλμάτων τῶν τριβέντων ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὰ συλλαλητήρια. Μὲ ἀμηχανίαν ζητῶ μέρος διὰ νὰ καθήσω. Εἶμαι κουρασμένος ἐκ τῆς ὀρθοστασίας, ἐντρέπομαι ὅμως νὰ τὸ ὁμολογήσω ἐνώπιον ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι φυλάττουν φρουροὶ ἐπὶ ἡμερόνυκτα. Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ φρουράρχου κ. Κολλαΐτης, μαντεύων τὴν ἀμηχανίαν μου, στρώνει ἐπὶ τοῦ λασπωμένου θρανίου ἕνα λινό.

— Εὐχαριστῶ.

Ὁ κ. φρούραρχος καταλαμβάνει τὴν ἕδραν του, τὴν εἰρηνικωτέραν ἕδραν τοῦ κόσμου, τὴν ἕδραν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας.

Τὸ μικρόν της συρτάρι ἀνοίγον κρύφα ὑπὸ τοῦ φρουράρχου μοῦ ἀπεκάλυψε σωρὸν φυσιγγίων κρυπτομένων ἐκεῖ. Εἰς τὸ βάθος ἐπὶ ἑνὸς θρανίου ἔχει κατατεθῇ ἡ φοιτητικὴ σημαία δεμένη μὲ τὸ κρέπι τοῦ πένθους.

Ζητήσαντος τὴν ἄδειαν τοῦ διαγγελέως, εἰσέρχεται εἰς φοιτητής.

— Εὐπειθῶς ἀναφέρω κ. φρούραρχε, ὅτι φρουρῶν ἐπὶ τρία ἡμερονύκτια συνεχῶς, ἔχω ἀνάγκην ὀλίγης ἀναπαύσεως.

— Ἀργήσατε νὰ μοῦ τὸ πῆτε, ἀλλὰ πηγαίνετε. Ἔχετε καὶ τὴν εὐαρέσκειαν τοῦ φρουραρχείου.

Ὁ φοιτητὴς, χαιρετῶν, φεύγει.

— Ἔχει γείνει πτῶμα, μοῦ λέγει ὁ φρούραρχος. Ἀπὸ τὴν Τρίτην δὲν ἐκοιμήθη.

Ἀναγγέλλει ὁ διαγγελεὺς ὅτι ζητεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν φοιτητῶν, ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων, ὅπου μετέβη νὰ δημοσιεύσῃ μίαν δήλωσιν. Εἰς ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνει τὸν λόγον.

— Εὐπειθῶς ἀναφέρω κ. φρούραρχε, ὅτι ἐπιστρέφομεν ἐκ τῶν ἐφημερίδων...

— Νὰ παραταχθοῦν πρῶτα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ κατόπιν νὰ μοῦ ἀναφέρετε.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρατάσσεται, ὁ φοιτητὴς ἀναφέρει. Κατόπιν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς μεταβαίνουν ν' ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς φρουράς.

— Ἐπιτρέπετε, μοῦ λέγει ὁ κ. φρούραρχος νὰ σᾶς προσφέρῃ τὸ διοικητήριον ἕνα καλέπι;

— Τιμή μου, κ. φρούραρχε.

— Διαγγελεῦ! Νὰ διατάξῃς νὰ ἔλθῃ.

Διελθὸν διὰ φυλάκων, ἀρχιφυλάκων, ὑπασπιστῶν καὶ διαγγελέων, κομίζεται ἕνα καθαρὸν ποτήριον ἀχνίζοντος καλεπίου καὶ μία κουλοῦρα.

Οὐδέποτε ἔρρόφησα γλυκύτερον καλέπι.

Ο ΥΠΝΟΣ

— Θέλετε νὰ ἴδητε καὶ πῶς κοιμῶνται; Μοῦ λέγει ὁ φρούραρχος. Ἰδού!

Καὶ ἀνοίγει τὴν θύραν τῆς μικρᾶς αἰθούσης τῆς σχολῆς τῶν Μαθηματικῶν. Δύο φοιτηταὶ ἔχουν κλίνει ἐπὶ τῶν θρανίων καὶ κοιμῶνται τίς οἶδε πόσον γλυκὺν ὕπνον, κατόπιν τῆς κοπώσεως.

Ἄλλοι παραπλεύρως συζητοῦν. Ἰδίως ἕνας ζωηρότατος.

— Τὸν βλέπετε; μοῦ λέγει ὁ διαγγελεύς. Ὁ ἴδιος εἶνε. Ἔχει νὰ κοιμηθῇ ἀπὸ τὴν Τρίτην καὶ ἀκόμη συζητεῖ!

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Κατ' ἐντολὴν τοῦ φρουράρχου ὁ ὑπασπιστὴς μεταβαίνει εἰς τοὺς λόχους καὶ εἰδοποιεῖ.

— Μετὰ μίαν ὥραν ὁ κ. φρούραρχος θὰ ἐνεργήσῃ ἐπιθεώρησιν τῶν ὅπλων. Νὰ ἀρχίσῃ ὁ καθαρισμός!

Κρότος κινητῶν οὐραίων Γκρᾶ καὶ βολιδοθηκῶν ρεβόλβερ ἀνοιγομένων ἀκούονται. Ἐπίσης καὶ σχισίματα ρακῶν. Ὁ ὑπασπιστὴς παρουσιάζει ἐν ρεβόλβερ παλαιοῦ συστήματος πρὸ τοῦ φρουράρχου, ἐρωτῶν ἄν πρέπει νὰ συγκαταλεχθῇ μεταξὺ τῶν ὅπλων τῆς φρουρᾶς.

Ὁ φρούραρχος τὸ βλέπει καὶ ἐρωτᾷ.

— Ἀπόψε κάνει τὴ δουλειά του;

— Βεβαίως.

— Τότε ἄς μείνῃ δι' ἀπόψε.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Περὶ τὴν 1 1)2 μετὰ μεσονύκτιον ὅλοι οἱ κατέχοντες τὸ Πανεπιστήμιον φοιτηταὶ συνταχθέντες κατὰ τετράδας διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ φρουράρχου νὰ ἐνεργήσουν παρέλασιν πέριξ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄφησαν τοὺς φρουροὺς εἰς τὰς θέσεις των καὶ ἐξετέλεσαν τὴν διαταγήν.

Ὁ ρυθμικὸς κρότος τῶν βημάτων τοῦ φοιτητικοῦ στρατοῦ παρελαύνοντος περὶ τὸ κτίριον ὑπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ τὴν βροχὴν ἦτο ἀρκετὰ μυστηριώδης.

Μερικοὶ διαβᾶται τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἐτράπησαν ἔντρομοι εἰς φυγήν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΡΟΥΡΩΝ

Ὥρα 2 μετὰ μεσονύκτιον.

Παρακολουθῶ τὸν φρούραρχον μετὰ

ΣΚΡΙΠ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ — Σελήνη 14 ἡμερ. || ΚΥΡΙΑΚΗ — Μηνᾶ, Βίκτωρος

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΘΕΟΣ

ΥΠΟ

J.-H. ROSNY

Ἐκεῖνο τὸ θέρος, εἶπεν ὁ Σουζὲρ, κατώκησεν εἰς ἕνα παλαιὸν σπίτι, ὄχι μακρὰν τῆς ἀκτῆς, πρὸς τὰ μεθόρια Βρετάνης καὶ Νορμανδίας. Εἶνε ἕνας τόπος τρομερός. Ἡ ἀπορρώξ ἀκτὴ, μεγαλοπρεπὴς σὰν μία ἀπὸ τὰς Ἄλπεις, ὑπέρκειται καὶ φαίνεται ὡς ἑτοίμη νὰ καταρρεύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀνοίγεται, καὶ μία στενὴ κοιλὰς διαθέει μεταξὺ δύο ὀχθῶν γρανιτωδῶν, ἐπίφοβος, ἀλλ' ἀπαλωτάτη, ὀδὸς ἐνεδρῶν, ὅπου ὅλοι οἱ ἀπολωλότες κόκκοι εὑρίσκουν καταφύγιον, ὅπου ὅλα τὰ τροφερὰ φυτὰ πηγαίνουν καὶ εὑρίσκουν τὸ ρυάκι, καὶ τῆς ὁποίας δεσπόζει ἕνας ἀρχαῖος ἀπαίσιος πύργος.

Πρὸς νότον ἕνα περιγιάλι στρωμένο μὲ βότσαλα πελώρια, ἐγκατεσπαρμένον μὲ τραπέζια, μὲ κήπους, μὲ πυραμίδας. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ βράχοι εἰς ὀροσειρὰς, ἕνας τρομερὸς τόπος σελληνιακὸς, γεμάτος φύκια, πέτρες, κρύσταλλα, ἄλλα μαῦρα σὰν γαιάνθρακες, ἄλλα σταχτερὰ ἢ ὑποκύανα, ὅλα κατατρυπημένα, κρημνοὶ καὶ βάραθρα ὅπου μυκᾶται ὁ Ὠκεανός.

Μοῦ ἤρεσκε νὰ πηγαίνω εἰς αὐτὸ τὸ ἀποκαλυπτικὸν μέρος ἀπὸ ἕνα μονοπάτι, διὰ μέσου ἑλοῦς δασυλλίου ἀπὸ βοῦρλα καὶ φτέρες. Αὐτὸ τὸ μονοπάτι διασχίζει τὸν ἀπορρῶγα βράχον, κάμπτει μεταξὺ βραχωδῶν ὄγκων, ὑγρῶν, ὅπου ὑπάρχει ἕνα φυλακεῖον τελωνοφυλάκων. Τὰ δηλιτὰ ἔχουν ἕνα κάλλος τρομερόν. Ὁ οὐρανὸς ἀστράπτει ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὡς ἁρμονία χαλκίνη. Ἡ θάλασσα τὸν ἀντανακλᾷ, ἀλλὰ παραμορφώνουσα αὐτὸν, ἀποτελοῦσα ἕνα σύμπαν πειὸ ἀσταθὲς, πειὸ ἀόριστον, μὲ μεγάλους ποιαμοὺς ἀπὸ ρουμπίνια, μὲ χειμάρρους ἀπὸ ἀμεθύστους καὶ τοπάζια, μὲ δάση ἀσημένια, μὲ χερσονήσους ζαφειρένιες, μὲ βουνὰ ἀπὸ χρυσόλιθον. Καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ ὅλ' αὐτὰ, ἐκεῖνο ἡ δύναμις ἡ ἀπειλητικὴ, ἐκεῖνο τὸ ὀγκῶδες βάθος ποὺ σαλεύει αἰωνίως.

Τὸ σπίτι του συνείχετο μὲ δύο ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἦσαν παραρτήματά του. Εἰς τὸ δεξιὸν κατῴκουν δύο γέροι. Εἶχον ἕνα μόνον μεγάλο δωμάτιον, πλακοστρωμένον, ἐν εἶδος σπηλαίου μελαγχολικοῦ καὶ καθαροῦ, ὅπου τὸ ἐκκρεμὲς ἐγόγγυζεν εἰς τὴν ξυλίνην θήκην του, ὅπου τὸ λαρδὶ ἐκιτρίνιζε κρεμασμένον εἰς τὰ πάτερα. Εἰς τὸ ἀριστερὸν ἔμενεν ἕνα πλᾶσμα φωτεινὸν, νέα χήρα, ἡ ὁποία ἐφαίνετο σὰν κόρη, μὲ βάδισμα νεράϊδας ἐπάνω εἰς χέρσον ἐρημιάν, μὲ χρῶμα ὀρτανσίας, μὲ ὡραῖα μάτια Βρεττανῆς, ἕνα σμαράγδι εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἕνα τορκουάζι στὴν σκιάν, μὲ μαῦρα μαλλιὰ, ἠλεκτρώνη, τὰ ὁποῖα ἐσπιθήριζαν κατὰ τὰ θυελλώδη βράδια. Ἔζη μόνη της μὲ μίαν γραῖαν ὑπηρέτριαν κωφὴν καὶ μὲ ἕνα πελώριον γάτον κόκκινον. Εἶχε δυστυχήσει τόσον πολὺ μὲ τὸν ἄνδρα της ὥστε εἶχεν ὁρκισθῆ νὰ μὴ ξαναπαντρευθῇ, καὶ, ἐνάρετος, ὅπως αὐτὴ ἐνόει, ἔλεγεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ παραδοθῇ εἰς ἄνδρα ἄλλως πως παρὰ δι' ἐλευθέρου ἔρωτος.

Μὲ τὸν καιρὸν ἐγνωρίσθην καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν καὶ τοὺς δεξιούς μου γείτονας. Οἱ πρῶτοι ἦσαν ἀξιοσέβαστα πρόσωπα, ἀφελῆ, μὲ τοὺς γεροντικοὺς ὀφθαλμοὺς των λάμποντας ἀκόμη ἀπὸ τὴν τέρψιν τοῦ ζῆν. Ἡ νέα ἦτον ἰδιότροπος, ἀκίστρια, γοητευτική.

Συνηντώμεθα πολλάκις ἐπάνω εἰς ἓν εἶδος ὑπερώου, τὸ ὁποῖον ὑψώνετο ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὴν κοινήν μας στέγην. Πρὸ τοῦ ἀπείρου οὐρανοῦ καὶ τῆς ἀπεράντου θαλάσσης, ἠγάπων τὴν ὡραίαν γυναικούλαν, τὸ φθαρτὸν πλᾶσμα. Ἀλλ' ἐκείνη δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὸν ἔρωτά μου. Καὶ εἰς τὸ ἄγριον ἐκεῖνο μέρος, εἰς τὴν τραχεῖαν ἐκείνην γῆν, εἰς τοὺς μαύρους βράχους, εἰς τὰ ἀγκάθια καὶ εἰς τὰ ἀγριόχορτα, τὸ πάθός μου ηὔξανε καὶ ἐγίνετο ἀφόρητον.

Ἕνα ἀπόγευμα εὑρῆκα τὸν γέρον καὶ τὴν γρηᾶν εἰς μεγάλην στενοχωρίαν. Ἡ γρηᾶ εἶχε κάτι μάτια πρισμένα ἀπὸ τὰ δάκρυα. Ὁ γέρος εἶχεν ἕνα μοῦτρο μολυβένιο, ἀπαίσιον μὲ τὰ χείλη πεσμένα, μὲ μάτια τρελλοῦ. Τοὺς ἠρώτησα καὶ ἡ πτωχὲς καρδιές των ἄλλο δὲν ἤθελαν παρὰ νὰ χύσουν τὴν λύπην τους. Εἶχαν χρέη, συναφθέντα κατόπιν ἀκαρπίας. Τὴν ἐπομένην ἐπρόκειτο νὰ κατασχεθῇ τὸ σπίτι των καὶ τὰ ἐπιπλά των.

Ἡ νόστιμη γειτόνισσα τοὺς ἐβοήθησε μιὰ φορὰ, ἀλλὰ δὲν ἦτο καὶ αὐτὴ καμμιὰ πλουσία, μὲ ἓν μικρὸν εἰσόδημα ἐζοῦσε καὶ καμμίαν πίστωσιν δὲν εἶχε.

— Πόσα λεπτὰ σᾶς χρειάζονται; ἐρωτῶ.

— Διακόσια φράγκα, ἀπαντᾷ ὁ γέρος.

Τὸ ποσὸν αὐτὸ τοῦ ἐφαίνετο πελώριον, ὡς βλέπετε.

Εὐχαριστούμην εἰς τὴν διήγησιν αὐτοῦ τοῦ χρέους, ἐβοήμαζα μίαν ποιηρὰν τέρψιν νὰ ἀκούω νὰ μοῦ ἐκαταλαμβάνῃ τὰς περιστάσεις. Ὁ γέρος φουσκωμένος ἐξεθύμαινε. Ἡ γρηᾶ τὸν ἤκουε μὲ βαθειὰ ἀναστενάγματα. Δὲν ἦσαν ὁμομητικοὶ ἄνθρωποι. Ἐκεῖνος κατηγόρει τὴν μοῖραν μὲ φωνὴν θρηνητικὴν, διηγεῖτο ὅτι ἀπὸ μικρὸ παιδὶ ἐδούλευε σὰν τὸ γαϊδοῦρι καὶ ὅτι ἀφίνων ἐκεῖνο τὸ σπίτι τοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἄφινε τὴν ζωήν.

.... Αἱ σκιαὶ ἐξαπλώνοντο ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν ὅταν ἐπέστρεψα εἰς τὸ σπίτι μου. Ἔβγαλα ἀπὸ τὸ συρταρί μου ἕνα πάνινο σακκοῦλι γεμάτο τάλληρα ἀσημένια (ὅταν κάμνω ἐξοχὴν προμηθεύομαι πάντοτε μὲ αὐτὰ τὰ ἐπιβλητικὰ νομίσματα) καὶ ἀνέβην νὰ πάρω ἀέρα ἐπάνω εἰς τὸ ὑπερῷον. Ἡ δεῖλη μοῦ ἐφάνη ἀτελείωτος. Ἐπὶ τέλους ἕνα μεγάλο ἄστρο ἐσπιθήρισεν εἰς τὸ σκοτάφως, καὶ εἶδα ὅπως πάντοτε αὐτὴν τὴν ὥραν μίαν ὠχρὰν λάμψιν νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ πλατὺ τζάκι τῶν γειτόνων μου.

Ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ ὑπερῴου μου, σκύψας διέκρινα τὴν πυροστιά. Καμμία φωτιὰ δὲν ἔλαμπεν. Μόνον μία πτωχικὴ λαμπίτσα ἔχυνε ὀλίγον φῶς.

Ἔβγαλα ἕνα τάλληρον καὶ τὸ ἔρριψα ἀπὸ τὴν καπνοδόχον... Ἤκουσα ἕνα περιπάτημα ταχύ, ἕναν ἦχον φωνῶν. Εἶδα ἕνα χέρι ἁπλωμένον νὰ ἁπλώνῃ. Ἀμέσως ἀπέλυσα ἀπ' ἐπάνω ἀπ' αὐτὸ (τὸ χέρι μίαν χοῦφταν τάλληρα. Ὁ γέρος ἄφῆκε μίαν κραυγὴν, ἡ γρηᾶ κατελήφθη ἀπὸ ἕνα γέλοιο νευρικό... Ἐν τούτοις τὰ τάλληρα ἐξηκολούθουν νὰ πέφτουν βροχηδόν, καὶ ἐπὶ τέλους ἔχυσα ὅλον τὸ περιεχόμενον τοῦ σακκιδίου ἕως διακόσια πενῆντα φράγκα. Ὅταν ἐτελείωσαν ἐπεκράτησε μικρὰ σιωπὴ μεθ' ἣν ὁ γέρος ἔβγαλ' ἕνα λυγμὸν τρομερόν, τὸν ὁποῖον ἐπηκολούθησε μία ὠρυγὴ χαρᾶς...

Ἐγὼ ἐγελοῦσα μὲ τὴν ἀστειότητά μου μέσα εἰς τὸ σκότος, φανταζόμενος τὸ σάστισμα τῶν κακομοίρηδων.

Ἔξαφνα, ἓν ἄλλο γέλοιο, δροσερό, κρυσταλλένιο, γέλοιο νέου ἀνθρώπου ἠνώθη μὲ τὸ ἰδικόν μου, δύο εὐσταλῆ χέρια μ' ἔπιασαν ἀπὸ τὸν λαιμόν, ἓν ἄσπρον πρόσωπον μοῦ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν τέφραν τοῦ λυκόφωτος καὶ ἕνα στόμα γλυκύτατον ἐπιέσθη ἐπάνω εἰς τὸ ἰδικόν μου... Ἤτον ἡ νεκρὰ γειτόνισσά μου, ἡ ὁποία ἦλθε νὰ μοῦ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν δίκαιον Θεόν.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Λάρυγγος, ρινὸς, ὤτων

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΓΚΑΚΗΣ εἰδικῶς σπουδάσας ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ τὰ νοσήματα ταῦτα, δέχεται 10—11 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ. Ὁδὸς Πανεπιστημίου, 85 Χαυτεῖα.

ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΕΝ ΕΝΙ ΛΟΓΩ ΑΤΘΙΔΕΣ

Ὅταν βλέπετε εἰς τὰς αἰθούσας, εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰ Θέατρα κυρίας ἢ δεσποινίδας νὰ φοροῦν κομψότατα καπέλλα: γουστόζα, πλουσιοπάροχα, σκερτζόζα, ζηλευτά, καὶ μόλον τοῦτο οἰκονομικά, ἔστω πρὸς γνῶσιν σας, ὅτι, ἠγοράσθησαν ἢ παρηγγέλθησαν, εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς ἐν Εὐράκῃ ἐκμαθούσης τὴν τέχνην κ. **Καλομοίρας Βουτσινᾶ Παπαγεωργοπούλου Σόστιὰ Αἰζτέρη** ἀρθ. 5.

Ζητοῦνται ἐργάτριαι πεπειραμέναι.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κῆπος μανδρωμένος ἐκ πήχεων 5 χιλιάδων ὡς ἔγγιστα ἐν Ἀμαρουσίῳ ἐναντι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου, ἔχων πρόσοψιν ἐπὶ τῆς πλατείας ἀπὸ γύρωθεν περιεχόμενος ὁδοῦς, μετὰ φρέατος καὶ οἰκίσκου καὶ δένδρων, κατάλληλος δὲ δι' οἰκόπεδα. Πληροφορίαι εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον Ἰωάννου Σταμάτη πλησίον Δημ. Θεάτρου.

Πωλεῖται ἀτμολέβης καινουργὴς 12 ἵππων ὁριζόντιος νεωτάτου συστήματος κατασκευασθεὶς εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ πρωτονομοῦχον ἐργοστάσιον τοιούτων λεβήτων Conrad Knap Co μετ' ἀτμομηχανῆς καθ' ὅλου 8 ἵππων τελειωτάτου συστήματος εἰς συμφέρουσαν τιμήν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ὑποδημοποιείῳ τοῦ κ. Ἰωάννου Χατζηπέτρου ὁδὸς Φλωνος ἀριθ. 39 ἐν Πειραιεῖ.

ΘΩΜΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ

Ἐπὶ δωδεκαετίαν συνεργασθεὶς ἐν τῷ Συφιλιδικῷ νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Παύλου Ἰωάννου, καθηγητοῦ τῆς Συφιλιδολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ 8-12 π.μ. 2-5 μ.μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Ἀγησιλάου ἀρ. 12

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΓΑΩΡ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

Πέρνετε τὸ ὕδωρ Λουτρακείου Δημητρίου Ἀποστολίδου. Εἶνε τὸ μόνον πιστοποιούμενον ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου δημοσ. ἀρχῆς γνήσιον καὶ τὸ ἀληθῶς πρόσφατον, κυκλοφορούμενον καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς κεντρικῆς πηγῆς ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Σιδηροδρόμου Π. Α. Π. Ὁδὸς Σταδίου 34 καὶ οὐχὶ 36, καθότι μετεφέρθη ἐνταῦθα ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

ΠΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΣΑΙ

Τοὺς οἴνους σας πρὸς παρασκευὴν Κίνας καὶ Κολᾶ ἀγοράζετε παρὰ τῆς ἀποθήκης τοῦ γνωστοῦ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴνους Β. Πολυκαλᾶ περίβολον Βουλῆς ἀριθ. 3. Ἐκτὸς δὲ τῶν οἴνων Σάμου καὶ Κύπρου πρὸς παρασκευὴν Κολᾶ καὶ θὰ εὕρητε καὶ ἐπιτραπεζίους μπρούσκους ἐκ τῶν καλλιτέρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος μέλανας λευκοὺς καὶ ἡμιγλύκους πρὸς 60—80 λεπ. ὀκᾶ, δοκιμάζοντες πάντες αὐτούς.

Λοιπὸν πάντες καὶ πᾶσαι τοὺς οἴνους σας πρὸς παρασκευὴν Κίνας καὶ Κολᾶ ἀγοράζετε ἀπὸ τὸ νέον κατάστημα τοῦ Β. Πολυκαλᾶ περίβολον Βουλῆς ἀριθ. 3.

Θὰ εὕρετε ὡσαύτως Σαλάμια καὶ τυρὸν ζυμωτὸν Κερκύρας.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Θ. ΔΟΥΣΗΣ

εἰς τὰ νοσοκομεῖα τῆς Εὐρώπης σπουδάσας εἰδικῶς καὶ ἐν Παρισίοις ἐργασθείς,

Θεραπεύει:

Τὴν χρονίαν οὐρηθρίτιδα δι' ἐργαλείων μεθόδου μετ' ἀπολύτου ἐπιτυχίας (διὰ τοῦ ἠλεκτροουρήθρου σκοπελου) ἐφαρμοσθείσης ἐν Λονδίνῳ καὶ Βιέννῃ. Στενώσεις, λίθους.

Τὴν Σύφιλιν εἰδικῶς, ἀνικανότητα.

Τὴν ἐξασθένησιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος διὰ τῶν εἰδικῶν ὀρρῶν. Ἐφαρμογὴ ἠλεκτρισμοῦ. Μητρικὰ, ἀποβολὰς, αἱμορραγίας.

Τὰ νοσήματα τῶν γυναικῶν. Στείρωσιν.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συνεννόησις δι' ἀλληλογραφίας.

Δέχεται 9—11 π. μ. 2—4 μ. μ.

15— Ὁδὸς Πειραιῶς —15

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Δ. Κ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 121

(Ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης)

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1883

Πλουτισθὲν ἐσχάτως μὲ τὰ ἐκλεκτότερα εἴδη τῆς γραφικῆς ὅλης παρακαλεῖ τοὺς λαμβάνοντας ἀνάγκην νὰ προμηθευθῶσι τὰ εἴδη ταῦτα νὰ ἐπισκέπτωνται τὸ κατάστημα πρὶν προβῶσιν εἰς τὰς προμηθείας των ὄντες βέβαιοι ὅτι θὰ εὕρωσι τιμὰς συμφερούσας καὶ εἴδη ἀρίστης ἐκλογῆς.

Ἐν τῷ καταστήματι ἐκτελοῦνται παραγγελίαι τυπογραφικαὶ καλλιτεχνικαὶ τάχιστα καὶ χαράσσονται σφραγῖδες εἰς ὅλα τὰ μέταλλα καὶ ἐπιγραφαὶ ἐπιστημόνων ἀπαραμίλλου καλαισθησίας.

ΕΙΣ ΤΟ καλλιτεχνικὸν ἐργοστάσιον κορσέδων καὶ φορεμάτων τῆς κ. Φωτεινῆς Κοκκινοπούλου, ὁδὸς Ἑρμοῦ 41 ἕνεκα τῶν πολλῶν ἐργασιῶν ζητοῦνται κορίτσια ἐπὶ καλῇ ἀμοιβῇ.

ΜΕΓΑΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΑΡΙΣΤ. ΛΟΥΤΡΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Χονδρικὴ πώλησις φαρμακευτικῶν καὶ χημικῶν εἰδῶν τῶν μεγαλειτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης. Ἅπαντα τὰ Specialités εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ. Κλίβανος ἀποστειρωτικὸς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ. κ. ἰατρῶν. Παρασκευὴ παντὸς εἴδους τεχνητοῦ ὄρρου δι' εἰδικοῦ μηχανήματος. Πλάστιγξ πρὸς ζύγισιν τῶν νεογνῶν καὶ θερμοκοίτη (couveuse), περὶ ἧς τόσος ἐγένετο λόγος ἐν τῷ πανεθνεῖ τελευταίῳ ἰατρικῷ συνεδρίῳ τῶν Παρισίων, πρὸς περίθαλψιν τῶν προώρως τικτομένων νεογνῶν. (Ampoules). Φύσιγγες κακοδηλικῶν καὶ γλυκερινοφωσφωρικῶν ἁλάτων, Εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς. Ἐπίσης παρασκευάζονται ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ παντὸς ἄλλου εἴδους φύσιγγες, τῇ αἰτήσει τῶν κ. κ. ἰατρῶν. Ἰατρικοὶ οἶνοι διάφοροι. Πάντα τὰ νέα φάρμακα· διανυκτέρευσις τοῦ φαρμακείου τακτική. Παρασκευὴ ὀξυγόνου. Ἀποστειρωτῆρες γάλακτος συστήματος Loxlet.

ΟΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Π. ΜΕΤΗΡΤΙΚΑ

Πρώην Κ. ΡΩΜΑΪΔΟΥ

22 — Ὁδὸς Ἑρμοῦ — 22

Παραπλεύρως τοῦ χαρτοπωλείου Πάλλη καὶ Κοτζιᾶ

Πλουσιωτάτη συλλογὴ φωτογραφικῶν μηχανῶν τῶν τελειοτέρων συστημάτων καὶ ὅπαντα τὰ εἴδη τῆς φωτογραφίας.

22 Ὁδὸς Ἑρμοῦ 22

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΑΣ!

Κυρίαι!

Ὑφάσματα διὰ τὰ φορέματά σας παντὸς χρώματος καὶ γούστου εἰς Κοστούμ καὶ τοῦβκήχεως θὰ εὕρητε εἰς τὸ Κατάστημα Φ. Δ. Καΐσα ὁδὸς Ἑρμοῦ 109 σπανία συλλογὴ μεταξωτῶν ὑφασμάτων διὰ γυναικεῖα φορέματα, ἄφθονα Κασμίρια χρωματιστὰ καὶ μαῦρα διὰ Μπέρτας καὶ Ζακέτας, ἑτοίμους μπέρτας καὶ δεκταὶ παραγγελίαι δι' ὁμοίας, καὶ πλεῖστα ἄλλα ὑφάσματα διαφόρων εἰδῶν, πωλοῦνται καὶ **Φανέλλα** εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας των.

Διὰ σοῦς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς

Ἐκομίσθη μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ τίμιοι μαῦρα μάλλινα, Κασμὶρ δ' ἐκλς, Μερινὰ, Σατὲν μάλλινα, ἀλπαγάδες, Κρέπια μαῦρα μεταξωτὰ τῶν Ἰνδιῶν δι' μέπανωκαλύμαυα ἅπαντα πωλοῦνται μὲ τιμὰς λίαν συμφερούσας. **Μία ἐπίσκεψις εἰς τοῦ Καΐσα ὁδὸς Ἑρμοῦ 109.**

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1901

Π. Δ. ΚΑΠΕΡΩΝΗΣ)
Χ. Α. ΓΟΥΝΑΡΗΣ (Μηχανικοί
Γ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ)

7Α—ὁδὸς Πραξιτέλους—7Α

Ἐκπόνησις

σχεδίων οἰκοδομῶν καὶ ἀσκινεκτονικῶν ἔργων ἐν γένει

Μελέτη καὶ σύνταξις

σχεδίων, τεχνικῶν ἔργων παντὸς εἴδους

Τοπογραφικαὶ-Χωροσταθμικαὶ

Κανονισμοὶ καὶ διανομαὶ κτημάτων, οἰκοπέδων καὶ γαιῶν

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ

Μελέται ὑδρεύσεων ὑδραγωγείων ἐδωτερικῶν ἐγκαταστάσεων

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ

καὶ ἐγκαταστάσεις ὑδραυλικῶν μηχανημάτων πάσης φύσεως

ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

ἔργων οἰκοδομῶν τεχνικῶν καὶ ὑδραυλικῶν

Ἔργα ἀναληφθέντα καὶ ἐκτελούμενα:

Ἐθνικὸν τυπογραφεῖον
Οἰκία κ. Περικλέους Λεβίδου
» » Ἰω. Χρυστικοπούλου
» » Α. Γιαννίτου
Μεταρρύθμ. κατασκ. Χρυστικοπούλου
» » Ζαχαράτου

ΤΑ ΒΡΕΒΕΥΘΕΝΤΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑΙ

εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1900. **ἔφθασαν** εἰς τὸ ἐργοστάσιον **Γ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑ** ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 88 καὶ πωλοῦνται μὲ μηνιαίας δόσεις,

Ποδήλατα PFEIL
Ποδήλατα BRENNABOR
Ποδήλατα WANDERER
Ποδήλατα SFLECT
Ποδήλατα CBESCFNT

Πωλοῦνται καὶ ποδήλατα μεταχειρισμένα σχεδὸν καὶ πολύ, καταλληλα δι' ἔνοικιον καὶ ὅλα τὰ ἐξαρτήματα τῶν ποδηλάτων

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΟΣ & ΛΙΑΝΙΚΟΣ

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΑΤΑΣΤΙΧΩΝ & ΦΑΚΕΛΛΩΝ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Κ. ΚΑΖ καὶ Σα

7 ἀρ.—ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας ἀρ. 7

Εἰδοποιεῖ τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας του ὅτι ἔφθασεν εἰς μεγάλας ποσότητας χάρτης τυπογραφικὸς δι' ἐκτύπωσιν Ἐφημερίδων καὶ βιβλίων ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ πωλεῖται εἰς τιμὰς εὐθυνάμη ἐπιδεχομένας συναγωνισμόν.

Τὸν χάρτην ἐφημερίδος δύνανται νὰ παραλάβῃ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς του τιμῆς καὶ ἐπὶ ἐλαχίστῃ προμηθείᾳ.

Δείγματα καὶ τιμαὶ ἀποστέλλονται εἰς πάντα αἰτοῦντα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΑ ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ ΜΙΝΑΡΔΟΥ

Ο ΣΤΑΔΙΟΥ 49

Ρ. ΦΡΑΓΚΕΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΔΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Κηλεπιδίσμων (δεμάτων), Ὀμφαλεπιδίσμων.
Ἀνασπαστήρων (suspensoirs)
Ζωνῶν κοιλίας.
Θερμομέτρων ἰατρικῶν, λουτροῦ καὶ τοίχου.
Κλεισμάτων παντὸς εἴδους.
Περικνημίδων (κάλτσαι) ἐλαστικῶν, καθετήρων, κύστεων πάγου, ψεκαστήρων διαφόρων, σταγονομέτρων, διαφόρων εἰδῶν ἐκ καουτσούκ, ἤτοι ροῦχων, ὑφασμάτων διὰ κλίνας, ἐμπροσθελλῶν νηπίων ὡς καὶ γυναικῶν, σωλήνων capots anglais δι' ἄνδρας καὶ διὰ γυναῖκας κτλ., ἐγδίων, χωνίων, δοχείων, mesures, κλπ.
Κυτίων χαρτίνων διὰ φαρμακεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα (μπομπονιέραι).
Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι καλλιτεχνικῶν καὶ πολυτελῶν κυτίων.

Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ

Διὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν εἰς τοὺς κ. κ. φαρμακοποιοὺς ὅροι συμφέροντες.—Πωλοῦνται ἐπίσης χονδρικῶς καὶ λιανικῶς παντὸς εἴδους αἰθέρια ἔλαια καὶ χρώματα διὰ ἠθόποιοι.

8—ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ—8

(Κάτωθεν αἰθούσης συνεδριάσεων Πρωτοδικείου)

ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΚΛΟΣ

ΚΟΡΣΕΔΕΣ

ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

41 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 41

Ἡ καλλιτέχνις ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ εἶνε ἡ μόνη Ἑλληνὶς, ἥτις κατώρθωσε νὰ κατασκευάζῃ κορσέδες Παριζιανῆς τελειότητος καὶ ἐφαρμογῆς, ἀντικαταστήσασα τελείως τὰ Γαλλικὰ ἐργοστάσια. Πρώτη δὲ εἰσήγαγε τοὺς

ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΕΞ ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ

διὰ τὰς πασχούσας ἀπὸ τὸ στομάχι των. ΚΟΡΣΕΔΕΣ διὰ ραχιτικὰς καθὼς καὶ φιγουρίνια ἐγκεκριμένα παρ' ἐπιστημόνων ἰατρῶν διὰ τὰ ἐλαττωματικὰ σώματα.

ΤΙΜΑΙ

Κορσέδες διὰ κυρίας ἀπὸ δρ. 8 100
Διὰ μικρὰ κοράσια ἀπὸ » 8 15
Διὰ τὰς κυρίας: Ἐν τῷ αὐτῷ ἐργοστασίῳ κατασκευάζονται

καὶ **ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ**

Ἐλαστικὰ, Φιγουρίνια καὶ ὑφάσματα διάφορα διὰ κορσέδες nouvautés.

Πρωτοφανὴς ἐφεύρεσις κορσέδων ἐντελῶς μαλακῶν καὶ κορδιλὲ νέον εἶδος

ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΚΛΟΣ

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ

ΜΕ ΕΞΟΓΚΩΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥΣ ΩΜΟΥΣ

Δι' ἄνδρας, γυναῖκας, παιδιὰ

ΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΤΙΡΑΝΤΑΙ Knickerbocker.

Ἐμποδίζουν τὴν κύρτωσιν τῶν ὤμων. Ὑποβοηθοῦσι τὴν ἐλευθέραν ἀνακνοήν. Τὰς συνιστοῦσιν οἱ ἰατροί.

Πωλοῦνται μόνον στοῦ Β. ΚΑΣΔΟΝΗ

ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Μόνον στοῦ Γ. Χάϊδα ὀπισθεν Καπνικαρέας γωνιαῖον ἀριθ. 4 εὑρίσκετε καπέλλα γαρνιρισμένα μὲ γοῦστο ὅλως διόλου ἔκτακτον καὶ μὲ τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

ΟΠΙΣΘΕΝ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

γωνιαῖον ἀριθ. 4

ΦΘΗΝΕΙΑ, ΑΚΡΙΒΕΙΑ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ἐὰν θέλετε νὰ εἶσθε ἐξησφαλισμένοι καὶ ἥσυχοι ἀπὸ τὰ ὡρολόγιά σας, διεύθυνθε ἐκ τοῦ ὡρολογοπωλείου τοῦ κ. **Π. ΤΣΑΜΗ** ὁδὸς Ἑρμοῦ 133, κάτωθεν Καπνικαρέας, ὅστις ἔφερεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης μεγάλην συλλογὴν ὡρολογίων ἐκ τῶν πλέον κα